

бідності. З тих пір ці економіки зростають швидше, ніж багато найбагатших країн світу, і зробили багато для зменшення глобальної нерівності. У наступному десятилітті концентрація найбідніших у світі змістилася зі Східної Азії в 1990-х роках до Південної Азії. Зараз вона перемістилася до Африки, на південь від Сахари. За прогнозами, географічна концентрація крайньої бідності, ймовірно, продовжиться. Згідно з прогнозами Світового банку, в 2030 році 87% найбідніших у світі житимуть у Африці на південь від Сахари, якщо економічне зростання буде слідувати за траєкторією недавнього минулого [1; 2].

Таким чином, саме зростання усієї економічної системи зумовлює зниження частки людей поза межею бідності. Але справа не лише в макроекономічних показниках – соціальна політика та пряма підтримка на рівні домогосподарств також мають важливе значення. Навіть у дуже бідних економіках є можливість для цілеспрямованої політики підтримки найбідніших.

Перелік використаних джерел:

1. GDP (World). World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD?view=chart> (дата звернення: 20.03.2021).

2. Roser M., Ortiz-Ospina E. (2019). Global Extreme Poverty. URL: <https://ourworldindata.org/extreme-poverty> (accessed 20.03.2021).

3. Share of the population living in extreme poverty, 1990 to 2015. URL: <https://ourworldindata.org/grapher/share-of-the-population-living-in-extreme-poverty?tab=chart&time=1990..2015&country=CHN+ETH+GHA+IND+IDN> (accessed 20.03.2021).

Бук Яна

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Новий рівень організації світу проявляється на тлі зростання рівня взаємодії й взаємозалежності між державами, суспільствами та іншими складовими міжнародного співтовариства; стійкої тенденції до інтегрування структур, що виконують міжнародні функції [1]. Крім цього, активність держав здобуває всесвітній масштаб на тлі простору, перейнятого потоком товарів і капіталу, пересуванням людей, комунікацією через авіаційний транспорт і космос, підтримуючи як традиційні простори, так й інтенсивно генеруючи нові. З одного боку, це формування просторів, транскордонних за сутністю, а з другого – збільшення кількості акторів на світовій арені й зміна їх характеру перемістили світ на новий рівень соціальної й політичної організації, що отримала назву «глобалізація» [1].

Найважливішою для глобальної спільноти є економічна глобалізація, яка все ще має найкращі риси, більшість з яких збережеться в майбутньому:

1. Функціонування «віртуальних» глобальних ринків: фінанси, гроші та фондова біржа;

2. Створення та функціонування глобальних торговельно-ділових асоціацій та профспілок;

3. Передача всіх фінансових внутрішніх та міжнародних валютних операцій, а також страхових та комерційних послуг у глобальній мережі [4].

Людство зараз переживає складний період: глобалізація, підвищення ролі загальнолюдських завдань і одночасно кульмінація розвитку національних держав та початок подолання планетарного ладу цього типу, національна самоідентифікація багатьох народів [1]. У цих умовах нечувану важливість набуває проблема співвідношення й узгодження загальнолюдських і національних інтересів [3].

Серед дослідників існує прогноз щодо чотирьох можливих сценаріїв майбутнього, що визначатимуть розвиток світу. Перший характеризується всемогутністю Сполучених Штатів. Другий – виходить із появи в Сполучених Штатів глобально значимих конкурентів в особі Китаю, Росії або Європейського Союзу, що переводить однополюсний світ у біполярний. Як третій сценарій з'являється схема багатопольярного світу, в якому власні зони впливу мають такі країни, як КНР, тандем Німеччина – Франція, Росія – Індія. Кожний із цих сценаріїв передбачає свої механізми реалізації інтересів держав [4].

Головний геополітичний сценарій цього процесу – становлення трьох мегаблоків: Європейський Союз, Нова Північноамериканська зона вільної торгівлі (НАФТА) і східно-азіатське угруповання держав [2].

Найближчим часом конфлікт геополітичних інтересів як конфлікт цивілізації матеріалізується та стане домінуючим фактором у світовій політиці. Національні держави продовжуватимуть бути важливими учасниками міжнародних відносин, але найбільші конфлікти у світовій політиці розвиватимуться між націями та групами [1].

Перелік використаних джерел:

1. Лозовицький О. Глобалізація і держава:світовий інтеграційний процес чи регіональний перерозподіл? URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej15/txts/12LOSGRP.pdf>

2. Ерман Г. «Нова холодна війна розпочалась». Чи змусять Китай заплатити за пандемію? URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-52560799>

3. Shkurat M., Varlamova M. Tendencies of European integration processes development in Ukraine. Economics and organizational management. № 2. 2020.

4. A sound about the weekend. Good luck about the community. between Ukraine and the United States in 2018. URL: <https://eu-ua.org/sites/default/files/inline/files/association-agreement-implementation-report-2018.pdf>.